

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ SĂPTĂMÂNALĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 Lei

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ARAD, STR. LAE BARNA 4.

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil: **N. ONCU**

HRISTOS CEL RĂSTIGNIT

„Noi predicăm pe Hristos cel răstignit”. I Cor. 1:23.

Pe frontispiciul unei mari biserici Nou-Testamentale era scris din becuri frumos luminate inscripția: „**Noi predicăm pe Hristos cel răstignit**”. Acesta e unul din cele mai puternice adevăruri creștine. Biserica nu e altceva decât un loc unde se predică Hristos cel răstignit. Creștinii nu sunt altceva decât oameni, cari predică pe Hristos cel răstignit. Domnul Isus poate fi predicat și arătat în multe, foarte multe feluri. Cine a descoperit mai multe adevăruri veșnice ca Isus? Cine a fost mai filantrop ca El? Cine a cunoscut mai bine Scripturile ca El? Dar toate aceste tablouri rămân în umbra Golgotei. Acolo Isus e pe cruce, răstignit în fre-tâlhari, condamnat pentru păcatele lumii întregi, moare dând viață, suferă dând iertare.

Pe Golgota, răstignit pe cruce, **Domnul Hristos apare ca Mântuitor**. Oriunde împărtea vindecare, lumină, putere sau învia din morți, El apare ca un Binefăcător. Când vorbește, predică și descoperă marile și necuprinsele adevăruri divine, El apare ca un Invățător. Pe cruce însă răstignit, neavând niciun păcat, murind pentru fărădelegile altora, El apare ca Mântuitor.

Acolo apare ca **Mântuitor glorificat**. A da mântuire de păcate, nu a putut face nimeni. Toți prooroci, întemeietorii de religii au putut doar da unele sfaturi, căi și ceremonii ca omul, el personal să ajungă la mântuire. Moise dă poporului legea ca prin ea să se mântuie. Mohamed dă coranul cu normele lui, și toți ceilalți la fel. Isus însă nu dă sfaturi prin cari

să se ajungă la mântuire, ci a dat El mântuirea câștigată pe cruce oricărui om, care crede. „In El avem răscumpărarea în sangele Lui iertarea păcatelor.”

Dar acolo Domnul Isus mai apare **ca Mântuitor biruator**. „Ia-dule unde este biruința ta? Moarte unde-ți este boldul?” Păcatul a robit ființa umană, cătușele iadului erau atât de tari că, erau observate chiar în viața de aici. Oricâtă stradanie, orice încercare era zadarnică. A venit Isus, a frânt totul și a dat slobozenia. „M'a eliberat de legea păcatului și a morții” — scrie Ap. Pavel. Cine mai avea speranța de mântuire? Cine mai putea nutri gândul unor vremi de înviore? Isus le-a adus. La cruce, unde Hristos a fost răstignit e salvarea și slobozenia vieții. „Au trecut din moarte la viață” — se scrie despre cei ce cred în Isus. „Bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în cer” — spune Isus ucenicilor.

Apoi acolo la Golgota pe cruce El apare și **ca Mântuitor iubit**. Singura forță care L-a împins la cruce a fost **dragostea**. „Atât de mult a iubit lumea...” Nu a fugit, nu a ocolit crucea, nu S'a înfricat de moarte, căci a iubit ca nimeni altul. Și acum credincioșii mântuiți nu înfășoară cu scumpăta-rea inimii cu toată dragostea crucea cu Hristos cel răstignit? Nu e crucea un tablou viu și neuitat imprimat în însăși ființa lor? Pentru El, pentru numele Lui s'au dus mii și zeci de mii de oameni cu ochii deschiși la moarte, în temnițe, în arene, la stâlpi de rug aprins, la fereastră, etc. El a ispășit pe cruce păcatul și cei is-

pășiți Il iubesc mai mult ca pe ei înșiși.

Și tot acolo El apare și **ca Mântuitor veșnic**. Cece s'a câștigat prin jertfa Lui: iertarea de păcate împăcarea cu Tatăl, înfierea, încetățănirea în cer, moștenirea vieții veșnice, nu e ceva vremelnic, ci jertfa pe cruce are puterea nu să amelioreze păcatul ci să-l spele. „De va fi roșu... se va face mai alb ca zăpada”. „Sângele lui Isus ne curățește de orice păcat”. „Domnul... care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său!” Toate acestea sunt dovezi cu neputință de restălmăcire, cari arată că mântuirea adusă prin jertfa depe cruce e veșnică. Nu așa cum erau jertfele vechilor altare. Ele nu puteau decât să amelioreze starea dintre Dumnezeu și om pricinuită de păcat. Jertfa depe cruce împacă pentru totdeauna pe Dumnezeu cu omul.

La o școală, într'o zi profesorul cere elevilor să scrie teza cu subiectul: „Ce nu vede Dumnezeu”. În scrierile lor, elevii au arătat fiecare lucrul pe care el credea că Dumnezeu nu-l vede. În lucrarea unuia era scris următorul răspuns: „Dumnezeu nu vede păcatele credincioșilor pentru că ele sunt spălate prin sângele lui Isus”. Aceasta e unul din cele mai glorioase adevăruri. Isus Hristos cel răstignit, Și-a dat pe cruce viața, a suferit, sângele L-a curs pentru ca orice om prin credință să poată găsi spălarea de păcat, sfântirea vieții, mântuirea, împăcarea cu Tatăl.

Fratele meu care ești mântuit de Isus, predică jertfa depe cruce „spune aproapelui tău căzut în nenorocirea adusă de păcat că
(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul II. No. 6 Sâmbătă 8 Februarie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte

Redacția și Administrația
Arad, Str. Lăe Barna 4.
Cășier: N. Onca, Arad, Str. Blanduziei Nr. 4

ROMANIA
PREFECTURA JUDEȚULUI ARAD

COMUNICAT

Am constatat, că mai multe întreprinderi și firme comerciale din Municipiul și județul Arad concediază, fără nici un motiv legal și justificat de organele competente, angajații de origine etnică română, cari au fost plasați la muncă în întreprinderi și firme în conformitate cu dispozițiunile Legii de românizare, publicată în Monitorul Oficial Nr. 270 din 16 Noembrie 1940, iar alte firme și întreprinderi dinadins caută motive de licențiere, a acestor angajați sub pretextul că ei ar fi coms japle, cari sunt în contradicere cu dispozițiunile Legii contractelor de muncă.

Pentru a pune capăt acestor măsuri abuzive, facem cunoscut tuturor patronilor de întreprinderi industriale și firme comerciale, că nu au dreptul și nici nu pot să concedieze angajații săi de origine etnică română, fără obținerea aprobării noastre prealabile și fără judecarea definitivă a fiecărei caz în parte de către autoritățile competente, chiar dacă acțiunea de judecată este pusă în curs.

Arad, la 1 Februarie 1941.

Comandantul militar al orașului
Arad și prefectul județului Arad,

Colonel V. MIHAILESCU

PREDICA

Unul din cele mai mari greșeli pe cari le face un vestitor al Evangheliei e că predică nepregătit. A predică mesajul Evangheliei nu e un lucru mic, nu e ceva ce să fie făcut oricum. Predica trebuie să fie explicarea Evangheliei ca hrană spirituală celor dornici să o asculte. Nu vorbe goale pentru urechi, și cari să se bată de pereți, ci gânduri sfinte, cari să intre în inimă, să producă hotărâri bune, să ne apropie de Hristos. „Dacă noi ne-am de seama când ne urcăm la amvon” — spune un predicator, „dacă am și i că îngerii din cer se uită la noi, că în fața noastră stau inimă dornice de cuvântul Domnului, că de mesajul nostru atârnă dacă ele se vor decide să vină la Hristos sau să continue în păcat, atunci sarcina predicării ne-ar apăsa, am fi mai harnici, mai serioși față de această slujbă”.

Sunt mulți vestitori ai Evangheliei cari când se urcă la amvon nu știu ce vor predica și când se coboară, nu știu ce au predicat. Tot ce spun e numai sub inspirația momentului. Și să nu ne mirăm că atmosfera nu se schimbă lumea pleacă din biserică tot așa de dornică după Evanghelie cum a venit.

Dăm aici câteva sfaturi practice cari pot fi folositoare vestitorilor Evangheliei.

Intâi să se știe că în predică, omul e grațiu lui Dumnezeu. El deci trebuie să fie complet predat lucrării Duhului Sfânt. Nimic personal. Nu ambiție, nu dor de mărire, nu dor de răsbunare, nu umilirea altora, absolut nimic ce ar împiedeca activitatea Duhului Sfânt. Fără colaborarea Duhului e mai bine să tăcem. Pentru o avea puterea Duhului, ne trebuie o legătură intimă cu Dumnezeu, o predare fără rezerve și fără condiții în mâna Domnului Isus, o acceptare completă a domniei și stăpânirii Sale.

Pentru ca predicatorul să predice bine trebuie să se roage mult. Genunchii predicatorului fac să tremure puterile întunecului. Predica dacă nu e plămădită pe genunchii nu poate intra în inimile celor ce o aud. Cerul nu-și poate revărsa binecuvântările dacă nu a fost deschis cu rugămintea.

După aceasta, pentru o predică, vestitorul trebuie să-și aleagă un text. Apoi să-l studieze bine, să-i cunoască înțelesul să cunoască împrejurările, să știe ce spune mai sus și mai jos, și astfel să-l aibă bine imprimat în minte. Din text să-și scoată un subiect și părțile despre care dorește să predice. Acestea să le cristalizeze bine, să le lege unele cu altele ca predică să fie un întreg. În predică poate să se folosească de alte citate, dar numai

de acelea cari se potrivește aceleași învățături. Nu poate lua, de exemplu, la predică despre venirea Domnului, un cuvânt din viața sau faptele lui Avraam, sau alte lucruri, cari nu exprimă același lucru. În predică să nu se apuce de multe învățături ci să se mărginească la una. Altfel va obosi mintea ascultătorilor și nu se va alege cu nimic.

Având textul, va căuta ilustrațiile potrivite cari vor aduce mai multă lumină asupra adevărului din predică. Fiecare ilustrație va fi aranjată la locul ei, și în însă atenți, să nu cădem în ispita să descrie prea amănunțit anumite ilustrații și în explicarea lor să ambrăm adevărul despre care predicăm. E o greșală mare să cucerim mintea oamenilor numai la anumite ilustrații și ei să plece gândindu-se la pildă și nu la ceea ce predicatorul a predicat. Și iarăși să nu predicăm fără ilustrații. Spurgeon spune: „O predică fără ilustrații e ca o casă fără ferestre”. Ilustrațiile pot fi adunate oriunde. Din istorie, geografie, natură, pătanți, experiențe, etc. etc. Numai să se potrivească cu predică.

Apoi într-o predică se pot descrie în prețurile textului. Așa de exemplu, pe predică depe munte se poate arăta muntele pe care a stat Isus, covorul de iad și crini pe care s'a așezat mulțimea, pârșurile cari sbureau prin masline, etc. Văcestea însă pot fi numai o parte din predică. Predica va trebui să aibă un mesaj care să fie clar în mintea celor ce ascultă.

Predicați pe Isus cum puteți mai bine. Vestiti Evanghelia Lui cu cât mai multă putere și claritate.

Mulțumire

Orfelinatul baptist din Prilipe jud. Caraș, mulțumește în mod deosebit fr. Andrușa Sezonov din Constanța pentru dania sumă de 5000 lei, făcută pentru întreținerea orfanilor. Suntem convinși că Dumnezeu va răsplăti oricând binefacere.

Comitetul

Nu uitați cea mai bună metodă de dărnicie creștină Nou-Testamentală s'a dovedit a fi plicuri de misiune. Ar fi de dorit ca în fiecare biserică să le introducă. Pentru aceasta Depozitul de Literatură a tipărit astfel de plicuri. Ele sunt frumoase și costă 2 lei bucata.

SETEA ȘI ISVORUL

„Ce ai tu Agar?” Gen. 21:17.

Scena acestei povestiri e într'un deșert. Intinsul cât putea fi prins cu ochii, era pustiu. Deasupra zărilor albastre ale cerului, jos nisipul purtat de vânturi, făcut ici și colo mici dune. Razele soarelui erau limbi de foc, cari ardeau și bruscău. Nimic verdeată, niciun fir de iarbă, niciun pom pentru umbră. Un pustiu cu tăcere și liniște desăvârșită.

La un moment liniștea e ruptă de o femeie. Ea plânge cum nu s-a mai auzit cu inima frântă pot să plânge. Are cu ea un copil, care plânge și cere apă. Mama-sa îl lasă jos și se îndepartă. Nu vrea să-l vadă cum moare strâns în brațele setei. Are cu ea un ulcior, dar s'a golit.

Ce așteaptă ea aici. Așteaptă ajutorul, așteaptă moartea. E o femeie care și-a pierdut calea. Provizia de apă s'a terminat, arșița e mare, setea fără milă, e pierdută. Spera la moarte. Ea putea singură să-i fie refugiu. Ce stare groaznică să dorești moartea, să scapi prin ea de greul vieții!

Această femeie pierdută și fără speranță și-a spus se pare în lacrimi necazul și durerea ei Domnului. Și Cel atotputernic o vede din cer și o întreabă: „Ce ai tu Agar?” Femeia era absolut singură. Se vede însă privită de ochiul care nu te pierde nici în pustie. Se vede ajutată de El.

Intervenția Domnului prin întrebarea „Ce ai tu Agar?” i-a adus convingerea că, **Dumnezeu nu a pierdut-o**. El știa unde era ea. Ea s'a pierdut ea însăși. Ea ajuns acolo datorită pașilor ei. Ea știa încotro e răsăritul sau apusul, dar nu știa unde e un izvor cu apă. Nu mai știa nici calea pe care a venit ca să se întoarcă înapoi la Avraam. Nu mai vedea nicio cale de a se ajuta, se considera deci pierdută.

Biata femeie se vede acum văzută de Cineva, de un ochiu, pe care nu-l împiedecă nici pustiu de nisip, nici nimic altceva de pe pământ, ea a călătorit, dar nu a scăpat de urmărirea ochiului divin. Nici voi nu puteți scăpa de această urmărire. „Unde pot fugi dela fața Ta, sau unde mă pot ascunde de privirea ochilor Tăi?”

Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo. Dacă mă voi coborî în locuința morților, Tu și acolo ești. Dacă îmi voi lua aripele dimineții să sbor peste ape, mâna Ta mă va purta”. Agar s'a pierdut ca pe sine însăși, dar Dumnezeu nu a pierdut-o.

Prin aceasta Agar a mai cunoscut că **Dumnezeu nu numai că știe drumul ei, ci știe și necazurile și durerile ei**. El știe povara ei. El știa că ea suferă și știa și cauza acestei suferinți. „Ce ai tu Agar?” — întreabă Domnul. — Niciodată noi nu vom avea de purtat sarcini mai grele, decât le putem purta. Nu e o durere, necaj, boală, nenorocire, etc. despre care El să nu știe.

Se poate vedea însă că **Dumnezeu vrea ca noi să-I spunem viața noastră**. El s'a îngrijit de această femeie, care se frământa între durerea de a-l ști pe copil însetat și între durerea și suferința ei personală. Dumnezeu știa aceasta. Felul întrebării însă o face pe Agar să povestească durerea inimii sale. Aici e o spovedanie intimă Domnului. Femeia spune lui Dumnezeu ceia ce o apăsă, tot necazul ei.

Și El este același Dumnezeu și astăzi. Ce îngrijorat era Isus, când asculta păsurile celor ce veneau la El! Ce timidă era femeia care prin mulțimi s'a atins de poala hainei Lui și a fost vindecată. El nu i-a permis să plece. S'a întors și a întrebat: „Cine s'a atins de Mine?” El nu a fost mulțumit până femeia nu a venit și l-a spus adevărul.

Ce ai tu? Ai vreun secret pe care nu vrei să-l descopere omul? Ai vreo durere care ți-a frânt inima și nu o poți spune nici soției tale sau soțului tău și nici celui mai scump prieten de pe pământ? Atunci spune-o lui Isus. El va fi interesat în cauza ta. El va avea o nemărginită răbdare și te va înțelege pe deplin. Când nimeni altul nu te poate înțelege, El poate. Când nimeni altul nu te va putea să te asculte cu atâta răbdare și apreciere, El poate. Deschide-ți inima și spune-i toate Lui.

„Să-i spun lui Isus orice durere, „Ce câteodată m-apasă greu,

„El mă ajută și îmi dă scăpare, „El mă păzește de orice rău.

Apoi se poate vedea că era de ajuns ca Agar să-și spună istoria ca Dumnezeu să intervină cu ajutorul Lui. El nu cere ca noi să facem o sfortare zadarnică, nu cere să-l spunem inima din curiozitate, ci atunci când venim la El și-l spunem El ne dă ajutor. El nu numai că are plăcerea să ne ajute ci și tăria această. Nu există nevoie omenească pe care El să n'o poată satisface, nu există legătură de care El să nu ne poată desface. „El este în stare să-i mântuie pe toți cei cari vin la Dumnezeu prin El”.

Dacă la mine ar veni o inimă apăsată ori câtă plăcere să o ajut așa avea, nu așa putea face nimic pentru că nu sunt în stare. Toți oamenii când văd un bolnav în suferință, ar vrea să-l vindece, dar nu pot face aceasta. „Ce la oameni e cu neputință, la Dumnezeu e cu putință”. Nu e suspin pe care să nu-l poată alina și nu e lacrimă pe care să nu o poată șterge, nu e sarcină, pe care să nu o poată purta. Nu e pagină neagră scrisă în istoria vieții noastre pe care El să nu o poată șterge. „Sângele lui Isus ne curățește de orice păcat”. Vino la El și spune-I tot. Vino cu siguranța, că El te ascultă și te va ajuta, vindeca și dă pace.

Ce răspuns a dat Agar la această întrebare? Răspunsul ei nu e redat. Prin cece a urmat cunoaștem că ea a spus Domnului. Dacă a fost cândva vreo femeie care să aibă ce spune, atunci aceasta a avut. Cuvintele ei ardeau mai tare ca nisipul înfierbântat al pustiuului. Cu fața arsă de soare, cu ochii scăldați în lacrimi, ea ridică ochii și spune Domnului durerea ei.

„Câțiva ani în urmă”, ea a început viața ei de roabă în familia lui Avraam. „Nu mult după aceea am descoperit că în această familie e ceva deosebit. Ei se închină, dar nu zeilor păgâni ai părinților mei. Ei nu aduc jertfe lui Isis și Osiris, zeilor păgâni ai Egiptului. Ei cred în Dumnezeu, în singurul Dumnezeu. Ei spun că totul din lume, soare, lună, stele, pământ și apă, totul e făcut

(Continuare în pag. 8-a)

N'AI ÎNGHEȚAT FRATE?

„Dragostea multora se va răci”. Mat. 24. 12.

Afară e frig frate, și gerul e fără milă. Mulți se uită cu neplăcere la zăpada care vine mereu, dar aceasta n'o împiedică deloc ca să coboare încet și liniștită din nori brumării pe pământul înălbii. Ce bine ne-ar prinde în loc de ger lumina plină de căldură a soarelui! Totuși această căldură mult așteptată nu mai vine în schimb gerul ne învinețește urechile, ne înțepenește picioarele încercând să ne rărească respirația.

N'ai înghețat încă frate? Te gândești poate, dacă aș fi înghețat n'aș mai putea ceti. Trupul e adevărat înghețat greu dar sufletul... vai cât de ușor îngheată la cea mai mică suflare a păcatului apele vii s'au oprit, iar sufletul a înghețat. E drept că, mulți dintre noi ani de-a rândul nu știu ce-i vara sufletească, la ei întotdeauna e viscol, ger și zăpadă, dragostea lor nu s'a răcit, ci a înghețat. Ei trăiesc în regiunea polului nord. Acolo unde zăpada nu se mai termină, iar soarele rar e văzut. Oamenii de acolo nici n'așteaptă soarele, ei sunt mulțumiți cu întuneric și zăpadă. Așa este și în multe suflete. Întuneric, zăpadă, viscol și frig. Ce zici frate nu-i așa ceva și la tine?

Gerul pătrunde ori unde nu-i foc

Nu mi-am dat seama de acest mare adevăr, decât în ultimul timp. Ai noștri de acasă au înfundat niște căpățâni de varză verde într'o pivniță bună. Ușa a fost învelită cu pământ, apoi unsă bine, așa că gerul putea să-și pună pofta'n cui. Gerul de afară creștea mereu peste 35 grade. Când au desfundat varza, ea era tot așa de înghețată ca și când ar fi fost afară. Atât de mult m'am mirat, încât ei încercau să-mi explice că nimic deosebit nu s'a întâmplat. Și că varza chiar degerată tot nu este rea, ci încă se mai poate folosi.

Le-am spus că nu mă mir de varză, ci de răceala cea grozavă, care pătrunde în sufletul omenească atunci, când el n'are înlăuntru foc. Ar putea să se ferească de lume, de păcate, de diavol. Ar putea să fie om bun și drept, cinstit și evlavios. Ar putea să se

învelească cu diferite fapte bune, dar acestea nu-i ajută la nimic, căci tot va îngheța, căci n'are înlăuntru foc. Ca să fie cald în camera mea, focul trebuie să ardă regulat, dar ce să fac ca sufletul meu să fie fierbinte? Exact acelaș lucru focul sfânt să ardă regulat.

Tu ești cu totul înghețat

Îi zise un tânăr altui tânăr. Tu ai răcit cu totul. Ce să mai zică tânărul care-l asculta, era mulțumit că nu i-a spus și mai mult. Pe drum se gândea, ce nenorocire ce să mă pot face acum? Îl întâlnește pe un tânăr și-i zice: „Ai nevoie de rugăciune?” — „da”. Citesc ceva din Biblie, apoi îngenuchiază și se roagă. Peste un timp scurt mai vin câțiva tineri, acelaș lucru. Ne răcim fraților zise tânărul răcit, înghețăm cu totul să cetim din Biblie și să ne rugăm. Apoi merse pe la alți tineri ca să le aprindă focul spiritual. Aprinde altor focul atunci va arde și al tău. Întrebați-l pe acel tânăr care-i cauză principală în pierderea căldurii? „N'am adus nici un suflet la Hristos”, zicea el cu toate că am predicat zilnic. Ce sloiuri de gheață mai sunt și pe tine? Îți merge numele că mai trăiești, nu-i așa? Te conservi bine — dar ești înghețat.

Mergi nu stă nicio clipă

Nu trebuie o privești mai jalnică, mai fără viață decât a ucenicului lui Hristos, care nu-și îndeplinește datoria. Desigur găsești mai multe pretenții decât dorința de a asculta, dar nu te potrivești. Nu lăsa ca Domnul Isus să fie înmormântat în sicriul de gheață al inimei tale.

Mergi zâmbind și voios. Căci când ești încrunțat sau mohorât, toți se dau în lături dela tine. Cuvintele tale nu pregătesc terenul prin înfățișarea ta. Un zâmbet și o înfățișare binevoitoare sunt așa de ieftine, dar atât de prețioase și rare, ele pot topi ghețarii cei mari prin raza strălucirii divine transfigurată prin zâmbirea ta plăcută. Am văzut ființe încovoiate de greutate și suferințe, dar a căror înfățișare iluminată de câte un zâmbet le schimba înfățișarea într'o ființă cerească pe când alți încărcați cu toate lucrurile acestei lumi umblă trști de parcă ar fi morți, nu știu ce-i bucurie, ce-i fericire ce-i pace și legătura cu Dumnezeu. Chiar zâmbetul unor astfel de oameni e o strămbătură jalnică și dureroasă a feței, semnul unui suflet chinuit și înghețat.

Vrei frate să scapi de gheață, de ger, de îngheț? Atunci curățește-ți inima, apoi roagă-te și lucrează.

Marcu Nichifor

Hristos cel răstignit

(Urmare din pag. 1-a)

Isus a fost răstignit, ispășind în moartea Sa toată pedeapsa păcatelor”. Nu se cere nimic nimănui, decât să creadă în Hristos cel răstignit și va avea viață. E o datorie a ta, o însărcinare cu responsabilitate mare să vestești Evanghelia aceasta oricui și întotdeauna.

„Te du în lume și spune”

„De mântuirea lui Isus”

„De jertfa Lui cea minunată”

„Te du și spune mereu”.

Iar ție iubitul meu necredincios, îți predic pe Hristos cel răstignit. O fac aceasta pentru că da-

că n'aș face-o, m'ar condamna o veșnicie întreaga Dumnezeu, conștiința mea și țipătul tău din iad. O fac pentru că te iubesc și mântuirea sufletului e cel mai mare dar, cea mai mare binefacere pentru tine. Iadul e atât de grozav, chinurile de acolo sunt atât de mari că nu le putem pricepe, o turnată acolo toată mânia lui Dumnezeu. Dacă păcatele tale nu vor fi spălate de sângele lui Isus, cu toată siguranța că vei ajunge acolo. Îți stau în cale să nu pieri pe veșnicie. Singura scăpare e credința în Hristos cel răstignit. Vino la El e ruga mea fierbinte!

Predică de Alexa Popovici

SETEA ȘI ISVORUL

„Ce ai tu Agar?” Gen. 21:17.

Scena acestei povestiri e într'un desert. Intinsul cât putea fi prins cu ochii, era pustiu. Deasupra zărilor albastre ale cerului, jos nisipul purtat de vânturi, făcut ici și colo mici dune. Razele soarelui erau limbi de foc, cari ardeau și uscau. Nimic verdeată, niciun fir de iarbă, niciun pom pentru umbră. Un pustiu cu tăcere și liniște desăvârșită.

La un moment liniștea e ruptă de o femeie. Ea plânge cum numai acei cu inima frântă pot plânge. Are cu ea un copilăș, care plânge și cere apă. Mamă-sa îl lasă jos și se îndepartă. Nu vrea să-l vadă cum moare strâns în brațele setei. Are cu ea un ulcior, dar s'a golit.

Ce așteaptă ea aici. Așteaptă ajutorul, așteaptă moartea. E o femeie care și-a pierdut calea. Provizia de apă s'a terminat, arșița e mare, setea fără milă, e pierdută. Spera la moarte. Ea putea singură să-i fie refugiu. Ce stare groaznică să dorești moartea, să scapi prin ea de greul vieții!

Această femeie pierdută și fără speranță și-a spus se pare în lacrimi necazul și durerea ei Domnului. Și Cel atotputernic o vede din cer și o întreabă: „Ce ai tu Agar?” Femeia era absolut singură. Se vede însă privită de ochiul care nu te pierde nici în pustie. Se vede ajutată de El.

Intervenția Domnului prin întrebarea „Ce ai tu Agar?” i-a adus convingerea că, **Dumnezeu nu a pierdut-o**. El știa unde era ea. Ea s'a pierdut ea însăși. Ea ajuns acolo datorită pașilor ei. Ea știa încotro e răsăritul sau apusul, dar nu știa unde e un isvor cu apă. Nu mai știa nici calea pe care a venit ca să se întoarcă înapoi la Avraam. Nu mai vedea nicio cale de a se ajuta, se considera deci pierdută.

Biata femeie se vede acum văzută de Cineva, de un ochiu, pe care nu-l împiedecă nici pustiu de nisip, nici nimic altceva de pe pământ, ea a călătorit, dar nu a scăpat de urmărirea ochiului divin. Nici voi nu puteți scăpa de această urmărire. „Unde pot fugi dela fața Ta, sau unde mă pot ascunde de privirea ochilor Tăi?

Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo. Dacă mă voi coborî în locuința morților, Tu și acolo ești. Dacă îmi voi lua aripele dimineții să sbor peste ape, mâna Ta mă va purta”. Agar s'a pierdut ca pe sine însăși, dar Dumnezeu nu a pierdut-o.

Prin aceasta Agar a mai cunoscut că **Dumnezeu nu numai că știe drumul ei, ci știe și necazurile și durerile ei**. El știe povara ei. El știa că ea suferă și știa și cauza acestei suferinți. „Ce ai tu Agar?” — întreabă Domnul. — Niciodată noi nu vom avea de purtat sarcini mai grele, decât le putem purta. Nu e o durere, neajuns, necaz, boală, nenorocire, etc. despre care El să nu știe.

Se poate vedea însă că **Dumnezeu vrea ca noi să-I spunem viața noastră**. El s'a îngrijit de această femeie, care se frământa între durerea de a-l ști pe copil însetat și între durerea și suferința ei personală. Dumnezeu știa aceasta. Felul întrebării însă o face pe Agar să povestească durerea inimei sale. Aici e o spovedanie intimă Domnului. Femeia spune lui Dumnezeu ceia ce o apăsa, tot necazul ei.

Și El este același Dumnezeu și astăzi. Ce îngrijorat era Isus, când asculta păsurile celor ce veneau la El! Ce timidă era femeia care prin mulțimi s'a atins de poala hainei Lui și a fost vindecată. El nu i-a permis să plece. S'a întors și a întrebat: „Cine s'a atins de Mine?” El nu a fost mulțumit până femeia nu a venit și l-a spus adevărul.

Ce ai tu? Ai vreun secret pe care nu vrei să-l descopere omul? Ai vreo durere care ți-a frânt inima și nu o poți spune nici soției tale sau soțului tău și nici celui mai scump prieten de pe pământ? Atunci spune-o lui Isus. El va fi interesat în cauza ta. El va avea o nemărginită răbdare și te va înțelege pe deplin. Când nimeni altul nu te poate înțelege, El poate. Când nimeni altul nu te va putea să te asculte cu atâta răbdare și apreciere, El poate. Deschide-ți inima și spune-i toate Lui.

„Să-i spun lui Isus orice durere, „Ce câteodată m-apasă greu,

„El mă ajută și îmi dă scăpare, „El mă păzește de orice rău.

Apoi se poate vedea că era de ajuns ca Agar să-și spună istoria ca Dumnezeu să intervină cu ajutorul Lui. El nu cere ca noi să facem o efortare zadarnică, nu cere să-l spunem inima din curiozitate, ci atunci când venim la El și-l spunem El ne dă ajutor. El nu numai că are plăcerea să ne ajute ci și tăria această. Nu există nevoie omenească pe care El să n'o poată satisface, nu există legătură de care El să nu ne poată desface. „El este în stare să-i mântuie pe toți cei cari vin la Dumnezeu prin El”.

Dacă la mine ar veni o inimă apăsată ori câtă plăcere să o ajut aş avea, nu aş putea face nimic pentru că nu sunt în stare. Toți oamenii când văd un bolnav în suferință, ar vrea să-l vindece, dar nu pot face aceasta. „Ce la oameni e cu neputință, la Dumnezeu e cu putință”. Nu e suspin pe care să nu-l poată alina și nu e lacrimă pe care să nu o poată șterge, nu e sarcină, pe care să nu o poată purta. Nu e pagină neagră scrisă în istoria vieții noastre pe care El să nu o poată spăla. „Sângele lui Isus ne curățește de orice păcat”. Vino la El și spune-I tot. Vino cu siguranța, că El te ascultă și te va ajuta, vindeca și dă pace.

Ce răspuns a dat Agar la această întrebare? Răspunsul ei nu e redat. Prin ceace a urmat cunoaștem că ea a spus Domnului. Dacă a fost cândva vreo femeie care să aibă ce spune, atunci aceasta a avut. Cuvintele ei ardeau mai tare ca nisipul înfierbântat al pustiuului. Cu fața arsă de soare, cu ochii scăldați în lacrimi, ea ridică ochii și spune Domnului durerea ei.

„Câțiva ani în urmă”, ea a început viața ei de roabă în familia lui Avraam. „Nu mult după aceea am descoperit că în această familie e ceva deosebit. Ei se închină, dar nu zeilor păgâni ai părinților mei. Ei nu aduc jertfe lui Isis și Osiris, zeilor păgâni ai Egiptului. Ei cred în Dumnezeu, în singurul Dumnezeu. Ei spun că totul din lume, soare, lună, stele, pământ și apă, totul e făcut

(Continuare în pag. 8-a)

N'AI ÎNGHEȚAT FRATE?

„Dragostea multora se va răci”. Mat. 24. 12.

Afară e frig frate, și gerul e fără milă. Mulți se uită cu neplăcere la zăpada care vine mereu, dar aceasta n'o împiedică deloc ca să coboare încet și liniștită din nori brumării pe pământul înalbit. Ce bine ne-ar prinde în loc de ger lumina plină de căldură a soarelui! Totuși această căldură mult așteptată nu mai vine în schimb gerul ne învinetește urechile, ne înțepeneste picioarele încercând să ne rărească respirația.

N'ai înghețat încă frate? Te gândești poate, dacă aș fi înghețat n'aș mai putea ceti. Trupul e adevărat îngheață greu dar sufletul... vai cât de ușor îngheață la cea mai mică suflare a păcatului apele vii s'au oprit, iar sufletul a înghețat. E drept că, mulți dintre noi ani de-a rândul nu știu ce-i vara sufletească, la ei întotdeauna e viscol, ger și zăpadă, dragostea lor nu s'a răcit, ei a înghețat. Ei trăiesc în regiunea popului nord. Acolo unde zăpada nu se mai termină, iar soarele rar e văzut. Oamenii de acolo nici n'așteaptă soarele, ei sunt mulțumiți cu întuneric și zăpadă. Așa este și în multe suflete. Întuneric, zăpadă, viscol și frig. Ce zicii frate nu-i așa ceva și la tine?

Gerul pătrunde ori unde nu-i foc

Nu mi-am dat seama de acest mare adevăr, decât în ultimul timp. Ai noștri de acasă au înfundat niște căpățâni de varză verde într'o pivniță bună. Ușa a fost învelită cu pământ, apoi unsă bine, așa că gerul putea să-și pună pofta'n cui. Gerul de afară creșcu mereu peste 35 grade. Când au desfundat varza, ea era tot așa de înghețată ca și când ar fi fost afară. Atât de mult m'am mirat, încât ei încercau să-mi explice că nimic deosebit nu s'a întâmplat. Și că varza chiar degerată tot nu este rea, ci încă se mai poate folosi.

Le-am spus că nu mă mir de varză, ci de răceala cea grozavă, care pătrunde în sufletul oamenesc atunci, când el n'are înlăuntrul foc. Ar putea să se ferească de lume, de păcate, de diavol. Ar putea să fie om bun și drept, cinstit și evlavios. Ar putea să se

invelească cu diferite fapte bune, dar acestea nu-i ajută la nimic, căci tot va îngheța, căci n'are înlăuntrul foc. Ca să fie cald în camera mea, focul trebuie să ardă regulat, dar ce să fac ca sufletul meu să fie fierbinte? Exact acelaș lucru focul sfânt să ardă regulat.

Tu ești cu totul înghețat

Îi zise un tânăr altui tânăr. Tu ai răcit cu totul. Ce să mai zică tânărul care-l asculta, era mulțumit că nu i-a spus și mai mult. Pe drum se gândea, ce nenorocire ce să mă pot face acum? Îl întâlnește pe un tânăr și-i zice: „Ai nevoie de rugăciune?” — „da”. Citesc ceva din Biblie, apoi ingenunchiază și se roagă. Peste un timp scurt mai vin câțiva tineri, acelaș lucru. Ne răcim fraților zise tânărul răcit, înghețăm cu totul să cetim din Biblie și să ne rugăm. Apoi merse pe la alți tineri ca să le aprindă focul spiritual. Aprinde altor focul atunci va arde și al tău. Întrebați-l pe acel tânăr care-i cauză principală în pierderea căldurii? „N'am adus nici un suflet la Hristos”, zicea el cu toată că am predicat zilnic. Ce stoiuri de gheață mai sunt și pe tine? Îți merge numele că mai trăiești, nu-i așa? Te conservi bine — dar ești înghețat.

Mergi nu sta nicio clipă

Nu trebuie o priveliște mai jalnică, mai fără viață decât a ucenicului lui Hristos, care nu-și îndeplinește datoria. Desigur găsești mai multe pretenții decât dorința de a asculta, dar nu te potrivești. Nu lăsa ca Domnul Isus să fie înmormântat în sicriul de gheață al inimei tale.

Mergi zâmbind și voios. Căci când ești încruntat sau mohorât, toți se dau în lături dela tine. Cuvințele tale nu pregătesc terenul prin înfățișarea ta. Un zâmbet și o înfățișare binevoitoare sunt așa de ieftine, dar atât de prețioase și rare, ele pot topi ghețarii cei mari prin raza strălucirii divine transfigurată prin zâmbirea ta plăcută. Am văzut ființe încovoiate de greutate și suferințe, dar a căror înfățișare iluminată de câte un zâmbet le schimba înfățișarea într'o ființă cerească pe când alți încercați cu toate lucrurile acestei lumi umblă triști de parcă ar fi morți, nu știu ce-i bucurie, ce-i fericire ce-i pace și legătura cu Dumnezeu. Chiar zâmbetul unor astfel de oameni e o strămbătură jalnică și dureroasă a feței, semnul unui suflet chinuit și înghețat.

Vrei frate să scapi de gheață, de ger, de îngheț? Atunci curățește-ți inima, apoi roagă-te și lucrează.

Marcu Nichifor

Hristos cel răstignit

(Urmare din pag. 1-a)

Isus a fost răstignit, ispășind în moartea Sa toată pedeapsa păcatelor”. Nu se cere nimic nimănui, decât să creadă în Hristos cel răstignit și va avea viață. E o datorie a ta, o însărcinare cu responsabilitate mare să vestești Evanghelia aceasta oricui și întotdeauna.

„Te du în lume și spune”

„De mântuirea lui Isus”

„De jertfa Lui cea minunată”

„Te du și spune mereu”.

Iar tie iubitul meu necredincios, îți predic pe Hristos cel răstignit. O fac aceasta pentru că da-

că n'aș face-o, m'ar condamna o veșnicie întreaga Dumnezeu, conștiința mea și tipătul tău din iad. O fac pentru că te iubesc și mântuirea sufletului e cel mai mare dar, cea mai mare binefacere pentru tine. Iadul e atât de grozav, chinurile de acolo sunt atât de mari că nu le putem pricepe, e turnată acolo toată mânia lui Dumnezeu. Dacă păcatele tale nu vor fi spălate de sângele lui Isus, cu toată siguranța că vei ajunge acolo. Îți stau în cale să nu pieri pe veșnicie. Singura scăpare e credința în Hristos cel răstignit. Vino la El e ruga mea fierbinte!

Predică de Alexa Popovici

Puterea lui Isus

de Cure Gf. Simlon

Dar Isus a răspuns: „S'a atins cineva de Mine, căci am simţit că a eşit din Mine o putere”. Luca 8:46.

Una din cele mai însemnate întrebări pe care şi le-au pus oamenii în timpul lui Isus, de-alungul veacurilor şi le pun şi astăzi sunt acestea: Cine a fost Isus Hristos şi cu ce putere a făcut El tot ce a făcut?

Mulţi din prietenii lui Isus au căutat să dea lumii răspunsul, dar în acel timp, nici duşmanii Lui nu au dormit. Unii din ei au susţinut şi susţin că, Isus n'a fost decât un om şi că atât ştiinţa, cât şi puterile Lui cu care lucra au fost procurate undeva în răsăritul îndepărtat la una din şcolile magilor şi în cazul acesta puterile lui Isus sunt de natură ocultă şi nu divină.

Unii mai susţin că, Domnul Isus, nici mai mult nici mai puţin a fost un om înţelept, un geniu, şi un savant, aşa cum se întâmplă ca să aibă aproape fiecare veac şi generaţie. Şi cum Isus n'a avut niciun geniu, şi niciun savant contemporan (în vremea Lui), rămâne ca Lui să-I fie dată cinstea aceasta de a fi numit „Omul şi înţeleptul veacului”.

Ce e drept, sunt mulţi oameni cari au câte o însuşire excepţională, dar ca în acel timp să aibe mai multe însuşiri şi puteri perfecte nu se găsesse. Singurul pe care L-a cunoscut vreodată lumea e Isus. El, care a avut puteri nenumărate şi nemărginite.

Aceste puteri nu s'au putut procura de pe pământ. Originea lor e cerul unde se află izvorul nesecat, adică Dumnezeu Tatăl. Tovărăşia lui Isus cu El L-a ajutat să-şi poată însuşi aceste puteri, care din care mai însemnate şi vrednice de admirat. *El avea perfectă puterea de a vedea.*

Atunci când a avut un păcătos înaintea Sa, a văzut totul. Cazul Samaritencei ne arată că, Isus ştia trecutul ei: „Ai avut cincisprezece bărbaţi”, că ştia prezentul „Acela pe care-l ai acum nu-ţi este bărbat”, ştia şi viitorul: „Vine ceasul când nu vă veţi închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim”.

Unii păcătoşi au căutat să se ascundă, dar n'au reuşit. Adam s'a ascuns printre tufişuri, Iona s'a dus departe de faţa Domnului crezând că în corabie îl va ţine ascuns în timpul călătoriei, dar ochiul neadormit a lui Dumnezeu i-a văzut. Isus în calitate de Fiu, are aceiaşi ochi. El vede că în apă este un peşte, care are în gură o rublă (un ban). Vede deasemenea că pe uliţa ce se zice Dreaptă din Damasc este o casă, unde Saul se roagă.

Oamenii folosesc unele instrumente pentru a-i ajuta să vadă; medicii au microscop, astronomii telescop, şi ofiterii luneta. Isus n'a avut nevoie de ele. Ochii Săi sunt cel mai bun instrument, care vede orice şi oriunde. David în Psalmul 139 descrie puterea de a vedea a lui Dumnezeu, aceea pe care o are şi Isus, care vede tot ce există şi se petrece pe pământ.

Pe lângă aceasta putere Isus mai are:

Puterea de a cunoaşte gândurile

Faptele le mai văd şi oamenii, dar singurul care poate pătrunde mai adânc a fost şi este Isus. El a cunoscut gândurile celor ce-L înconjurau. În mai multe rânduri El muştră pe Farisei zicându-le:

„Dece aveţi astfel de gânduri în inimile voastre”. A cunoscut gândurile tânărului bogat şi gândul lui Iuda. Omului îi poţi spune orice şi el e silit să le creadă, dar cu Isus nu e aşa. El cunoştea. Atunci când Petru îi vorbeşte bine, Isus nu se bucură, ci mai degrabă îl muştră spunându-i: „Gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci ale oamenilor”.

În cuvântarea de pe munte, Isus nu a putut să nu amintească de pericolul gândurilor şi a vrut să spună între altele, că e destul să ai un gând păcătos ca apoi să sfârşeşti cu o faptă păcătoasă. În cazul acesta Isus nu cântăreşte după declaraţii, ci după inimă, punând mereu întrebarea: „Dece aveţi astfel de gânduri în inimile voastre”.

Putem nota apoi că pe lângă aceste puteri Isus mai are şi

Puterea atrăgătoare

Scopul lui Isus a fost: „Şi după ce voi fi înălţat de pe pământ: voi atrage la Mine pe toţi oamenii.”

Domnitorii stăpânesc şi stau în fruntea popoarelor cu putere pumnului. Isus însă spune „să vină la mine” condiţionat „dacă vrea”.

Socrate a chemat tineretul Grec la morală, dar a fost slab. Scopul era bun, dar lipsit de puteri. Isus însă a avut puterea atrăgătoare, cu care a atras la Sine oameni din orice neam, din orice semănţie şi din orice clasă.

Puterea atrăgătoare a lui Isus e asemenea magnetului, care atrage orice corp metalic cu conţinut oţelos sau de fer. Vor întreba unii de ce această putere nu atrage pe toţi păcătoşii la Isus, dar

nici magnetul nu atrage la sine monede false, ci numai monede bune.

Valoarea acelei puteri nu scade decât prin faptul că, nu poate atrage la Sine orice om sau nici prin faptul că unii atraşi au fost scăpaţi în lume. Din nou cauza e materialul slab, care n'a fost niciodată legat strâns de „Magnetul Isus”, care a spus: „Nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu”. Ioan 10:29.

Aceste puteri sunt completate şi valorificate de frumoasa şi importanta

Putere de Curăţire

Nimic necurat nu va intra în cer. Parţea celor răi e lacul de foc. Atunci cine va locui în cer şi cine va fi mântuit? Ce nu e cu putinţă la oameni, e cu putinţă la Dumnezeu şi Isus o poate face ceace omul nu poate.

El are sângele care spală de orice păcat. Focul Duhului Său Sfânt e aşa de puternic că, arde orice gunoie a păcatului. Din sufletul celui înprictonit cu Isus şi la căldura Evangheliei Sale orice murdărie lumească se topeşte şi se nimiceşte. Gândurile rele cad, patimile deosemena şi omul rămâne curat.

Prin lucrarea acestei puteri a trecut femeia păcătoasă, Zacheu şi Tălharul de pe cruce. Ei au fost curăţiţi şi făcuţi mai albi ca zăpada.

Aceste sunt câteva din nenumăratele puteri ce le-a avut şi le are Isus. Ele L-au făcut biruitori peste o lume întregă şi-L vor face şi în viitor.

Cunoaşte şi azi gândurile oamenilor de pe pământ tot aşa ca şi atunci, când era pe pământ.

Datorită puterii Sale atrăgătoare atrage şi azi nenumărate suflete, iar după aceea le curăţeşte şi le pregăteşte pentru veşnicie. Aceste sunt puterile lui Isus.

Când te vei convinge că Isus te vede, că ştie ce faci şi ce gândeşti? Când vei fi ţinut aproape de El prin puterea atrăgătoare a magnetismului Său? Când ai trecut laboratorul de curăţire a lui Isus?

„Isus poate El să dea toate. El sufletele cheamă

*„O veniţi la Mine până se poate
„Ca să vă dau odihnă.”*

NECUPRINSUL SALVATOR

„In Numele lui Isus Hristos scoală-te și umblă”. Fapt. 3:6.

Era orele trei după masă după cum avem noi timpul. Dot oameni mergeau spre Templul din Ierusalim. Ei sunt oamenii cari au găsit un nou rezervor de putere în Cineva. Ei au trăit cu El. L-au avut învățătorul lor, Condacătorul și Prietenul lor personal. Ei au avut cu El înțimțarea necunoscută între elev și învățătorul lui în toată istoria umană.

El a murit una din cele mai grozave morți, s'a despărțit prin ea de ei și i-a lăsat desolați și fără mângăiere. Dar S'a întors la ei prin învierea Sa din morți, și acum ei au învățat să înțereze viza și moartea Sa în lumina învierii din morți și a mântuirii adusă lumii pierdute. Apoi a plecat din nou și totuși nu e plecat. Gloria prezenței Sale e' cu ei. Sunt mai siguri de El mai mult, decât dacă L-ar vedea cu ochii, auzi cu urechile și pipăi cu mâinile lor. El a devenit soarele universului și grămizul vieții. Ei știu că viețile lor sunt în El. Și dorința glorioasei Sale prezente ei puteau explora orice lucru din cer și de pe pământ, veșnicia, etc. Ei știu că El e Fiul omului. Cunoșteau pe mama, frații și surorile lui Isus. Ei știu că El e Fiul lui Dumnezeu, din veșnicie. Ei L-au cunoscut, a mâncat, a umblat cu ei, le-a vorbit și fiecare cuvânt era un dăgăniț de clopot din altă lume. Ei au urmărit lucrul început de El să pregătească lumea pentru judecata lui Dumnezeu.

Mergând ei așa spre Templu, întâlnesc în drum un olog din naștere. Ei nu s'au oprit să discute că acest om e tipul întregii rase, căzute prin intrarea păcatului. Acești oameni nu sunt filosofi să facă aceasta, ei însă imediat devin interesați în cauza acestui om. Ei știu că Prietenul lor are puterea vindecătoare a lui Dumnezeu și că acest om poate avea o binecuvântare dela ea.

Spun din nou, ei nu sunt filosofi, ei ei au învățat că întreaga lumea e supusă unor legi, nu scrise sub forme de statute, ci lege care se scrie prin natura lucrurilor și noi știm cu toți că legea e cel din urmă cuvânt în viața umană. Ei știu că în lume a venit Cuvântul, că ei au locuit cu El, și El e autorul legii. Și ei vin nu ca exponenții ai legii universului, căci nu ar fi făcut nimic, ci în Numele autorului, în Numele lui Isus.

Imediat ce ei se opresc, ologul întinde mâna pentru milă. Petre, ce ai să-i dai? „Eu S'imon Petru nu am nimic. Am un cont deschis la Prietenul și Salvatorul meu Isus Hristos. El m'a autorizat să fac orice. Și eu voi da ceva din acest cont. El mi-a spus să iubesc pe alții cum El

m'a iubit pe mine. Eu știu că El nu are măsură în dragostea Sa pentru mine. Știu că El iubește și pe acest sărman nenorocit tot așa cum mă iubește pe mine. Știu că El m'a unit cu El să împart altora din darurile Sale”. Și atunci Petru cu credință spune: „Argint și aur n'am, dar ce am, îți dau, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă”.

Atunci s'a întâmplat ceva. Omul s'a ridicat pe picioarele sale. El a făcut imposibilul. Să nu uităm că Petru odată ce i-a spus aceste cuvinte, i-a întins mâna și l-a ridicat în picioare. Nu trebuie să credem că în mâna lui Petru a fost minunea. Ea a fost doar un simbol al dragostei, și un imbold pentru credință și siguranței.

Aceasta a produs senzație — când tot norodul l-a văzut umblând și laudând pe Dumnezeu. El cunoștea că era cel ce ședea la poarta „Frumoasă” a Templului, și s'au umplut de uimire și mirare pentru cele ce i se întâmplaseră”.

Și acum Petru se găsește nu față în față cu omul vindecat, ci față în față cu mulțime curioasă să știe prin ce putere s'a făcut minunea. El le spune așa simplu: „Dece vă uitați ca și cum prin puterea sau prin cucerirea noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?”

Aici e un fapt. Omul e bine cunoscut.

Toți îl știu că, a fost olog din naștere și că acum e sănătos. La aceasta Petru face frumoasa declarație: „Isus, trimis de Dumnezeu, condamnat de Pilat, omorât, a înviat din morți prin puțerea lui Dumnezeu, mărturisit în aceasta de noi martorii”, a făcut aceasta.

Prin Isus, Petru vindecă pe olog, și acum ia-l în fața unui alt număr de pierduți. El are și pentru aceștia ceva bun. „Pocăți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se ștergă păcatele ca să vină dela Domnul vremile de înțorare și să trimită pe Cel ce a fost rânduit, pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremele șezării din nou a tuturor lucrurilor”.

Aici e singurul lucru din univers. Și aceasta e că în Domnul Isus, Salvatorul lumii, în ceace a fost, ce este și ce va să fie, El este vindecarea boalei acestei lumi atât individual, cât și colectiv. Omnirea are nevoie de iertarea păcatelor. El o poate da. Ea are nevoie de eliberarea din puterea și robia păcatului, de regenerare, de creșterea spirituală. El o poate da. Domnul este pentru noi ceace e raza de soare pentru flori, ceace e sufletul pentru trup, viața pentru viață, viața din belșug.

DE LA UNIUNE

Unii frați, conducători de biserici și de cercuri, cer fr. secretar să le trimeată certificate pentru lucrători și pentru casele de rugăciuni. Față de asemenea cereri suntem nevoiți să repetăm următoarea lămurire:

În conformitate cu statutul cultului creștin baptist aprobat și publicat în Monitorul Oficial Nr. 34 din 10 Febr. 1940, numai comunitățile bisericesti baptiste, constituite legal, pot elibera astfel de certificate. Uniunea nu eliberează astfel de certificate, ci numai le-a tipărit, ca să fie la fel pe toată țara și le trimete comunităților la cerere.

Frații sunt rugați să nu mai insiste în cererile lor, căci nu le putem elibera certificatele de care au nevoie și nici lor nu le putem trimete, pentru că nu le sunt de niciun folos. Sfătuim acele biserici cari nu aparțin nici unei comunități, să se constitue în comunitate, căci au dreptul și pot face aceasta în conformitate cu statutul, sau să se afilieze celei mai apropiate comunități, con-

form prevederilor statutului.

În această privință stăm la dispoziția fraților pentru a le da lămuriri și sfaturi.

* * *

Statutul cultului creștin baptist se poate trimete ori cui dorește să-l aibă. Costă 5 lei buc. și se poate comanda dela Depozitul de literatură Arad, str. Loe Barna Nr. 4. Orice membru al cultului creștin baptist este bine să aibă acest statut.

* * *

Uniunea sfătuiește și îndeamnă stăruitor **fiecare familie creștină baptistă să aboneze revista „Farul Creștin” și „Gălăuza”**. Aceasta este revista noastră a tuturor și abonând-o o sprijinim și ajutăm să devină cât mai bogată și folositoare Impărăției Domnului.

Pe lângă articolele de zidire sufletească și de evanghelizare, vom da în „Farul Creștin” toate lămuririle și ordinele înaltelor autorități în legătură cu libertatea noastră de cult.

Deci **fiecare familie creștină baptistă trebuie să devină un abonant al „Farului Creștin”**.

Puterea lui Isus

de Cure Gf. Simton

Dar Isus a răspuns: „S'a atins cineva de Mine, căci am simţit că a eşt din Mine o putere”. Luca 8:46.

Una din cele mai inesaimate întrebări pe care şi le-au pus oameni în timpul lui Isus, de-alungul veacurilor şi le pun şi astăzi sunt acestea: Cine a fost Isus Hristos şi cu ce putere a făcut El tot ce a făcut?

Mulţi din prietenii lui Isus au căutat să dea lumii răspunsul, dar în acel timp, nici duşmanii Lui nu au dormit. Unii din ei au susţinut şi susţin că, Isus n'a fost decât un om şi că atât ştiinţa, cât şi puterile Lui cu care lucra au fost procurate undeva în răsăritul îndepărtat la una din şcolile magilor şi în cazul acesta puterile lui Isus sunt de natură ocultă şi nu divină.

Unii mai susţin că, Domnul Isus, nici mai mult nici mai puţin a fost un om înţelept, un geniu, şi un savant, aşa cum se întâmplă ca să aibă aproape fiecare veac şi generaţie. Şi cum Isus n'a avut niciun geniu, şi niciun savant contemporan (în vremea Lui), rămâne ca Lui să-I fie dată cinstea aceasta de a fi numit „Omul şi înţeleptul veacului”.

Ce e drept, sunt mulţi oameni cari au câte o însuşire excepţională, dar ca în acel timp să aibe mai multe însuşiri şi puteri perfecte nu se găseşte. Singurul pe care l-a cunoscut vreodată lumea e Isus. El, care a avut puteri nenumărate şi nemărginite.

Aceste puteri nu s'au putut procura de pe pământ. Originea lor e cerul unde se află izvorul nesecat, adică Dumnezeu Tatăl. Tovărăşia lui Isus cu El L-a ajutat să-şi poată însuşi aceste puteri, care din care mai însemnate şi vrednice de admirat. *El avea perfectă puterea de a vedea.*

Atunci când a avut un păcătos înaintea Sa, a văzut totul. Cazul Samaritencii ne arată că, Isus ştia trecutul ei: „Ai avut cinci bărbai”, că ştia prezentul „Acela pe care-l ai acum nu-ţi este bărbat”, ştia şi viitorul: „Vine ceasul când nu vă veţi închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim”.

Unii păcătoşi au căutat să se ascundă, dar n'au reuşit. Adam s'a ascuns printre tufişuri, Iona s'a dus departe de faţa Domnului crezând că o corabie îl va ţine ascuns în timpul călătoriei, dar ochiul neadormit a lui Dumnezeu i-a văzut. Isus în calitate de Fiul, are aceiaşi ochi, El vedea că în apă este un peşte, care are în gură o rublă (un ban). Vede deasemenea că pe uliţa ce se zice Dreaptă din Damasc este o casă, unde Saul se roagă.

Oamenii foloseau unele instrumente pentru a-i ajuta să vadă; medicii au microscop, astronomii telescop, şi ofiterii luneta. Isus n'a avut nevoie de ele. Ochii Săi sunt cel mai bun instrument, care vede orice şi oriunde. David în Psalmul 139 descrie puterea de a vedea a lui Dumnezeu, aceea pe care o are şi Isus, care vede tot ce există şi se petrece pe pământ.

Pe lângă aceasta putere Isus mai are:

Puterea de a cunoaşte gândurile

Faptele le mai văd şi oamenii, dar singurul care poate pătrunde mai adânc a fost şi este Isus. El a cunoscut gândurile celor ce-L înconjurau. În mai multe rânduri El muştră pe Farisei zicându-le: „Dece aveţi astfel de gânduri în inimile voastre”. A cunoscut gândurile tânărului bogat şi gândul lui Iuda. Omului îi poţi spune orice şi el e silit să le creadă, dar cu Isus nu e aşa. El cunoştea. Atunci când Petru îi vorbeşte bine, Isus nu se bucură, ci mai degrabă îl muştră spunându-i: „Gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci ale oamenilor”.

În cuvântarea de pe munte, Isus nu a putut să nu amintească de pericolul gândurilor şi a vrut să spună între altele, că e destul să ai un gând păcătos ca apoi să sfârşeşti cu o faptă păcătoasă. În cazul acesta Isus nu cântăreşte după declaraţii, ci după inimă, punând meren întrebarea: „Dece aveţi astfel de gânduri în inimile voastre”.

Putem nota apoi că pe lângă aceste puteri Isus mai are şi

Puterea atrăgătoare

Scopul lui Isus a fost: „Şi după ce voi fi înălţat de pe pământ; voi atrage la Mine pe toţi oamenii.”

Domnitorii stăpânesc şi stau în fruntea popoarelor cu putere pumnului. Isus însă spune „să vină la mine” condiţionat „dacă vrea”.

Socrate a chemat tineretul Grec la morală, dar a fost slab. Scopul era bun, dar lipsit de puteri. Isus însă a avut puterea atrăgătoare, cu care a atras la Sine oameni din orice neam, din orice semănţie şi din orice clasă.

Puterea atrăgătoare a lui Isus e asemenea magnetului, care atrage orice corp metalic cu conţinut oţelos sau de fer. Vor întreba unii de ce această putere nu atrage pe toţi păcătoşii la Isus, dar

nici magnetul nu atrage la sine monede false, ci numai monede bune.

Valoarea acestei puteri nu scade decât prin faptul că, nu poate atrage la Sine orice om sau nici prin faptul că unii atraşi au fost scăpaţi în lume. Din nou cauza e materialul slab, care n'a fost niciodată legat strâns de „Magnetul Isus”, care a spus: „Nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu”. Ioan 10:29.

Aceste puteri sunt completate şi valorificate de frumoasa şi importanta

Putere de Curăţire

Nimic necurat nu va intra în cer. Partea celor răi e lacul de foc. Atunci cine va locui în cer şi cine va fi mântuit? Ce nu e cu putinţă la oameni, e cu putinţă la Dumnezeu şi Isus o poate face ceea ce omul nu poate.

El are sângele care spală de orice păcat. Focul Duhului Său Sfânt e aşa de puternic că, arde orice gunoie a păcatului. Din sufletul celui împrietenit cu Isus şi la căldura Evangheliei Sale orice murdărie lumescă se topeşte şi se nimiceşte. Gândurile rele cad, patimile deosemenea şi omul rămâne curat.

Prin lucrarea acestei puteri a trecut femeia păcătoasă, Zachcu şi Tălharul de pe cruce. Ei au fost curăţiţi şi făcuţi mai albi ca zăpada.

Aceste sunt câteva din nenumăratele puteri ce le-a avut şi le are Isus. Ele L-au făcut biruitori peste o lume întregă şi-L vor face şi în viitor.

Cunoaşte şi azi gândurile oamenilor de pe pământ tot aşa ca şi atunci, când era pe pământ.

Datorită puterii Sale atrăgătoare atrage şi azi nenumărate suflete, iar după aceea le curăţeşte şi le pregăteşte pentru veşnicie. Aceste sunt puterile lui Isus.

Când te vei convinge că Isus te vede, că ştie ce faci şi ce gândeşti? Când vei fi ţinut aproape de El prin puterea atrăgătoare a magnetismului Său? Când ai trecut laboratorul de curăţire a lui Isus?

„Isus poate El dă toate. El sufletele cheamă

*„O veniţi la Mine până se poate
„Cu să vă dau odihnă.”*

NECUPRINSUL SALVATOR

„In Numele lui Isus Hristos scoală-te și umblă”. Fapt. 3:6.

Era orele trei după masă după cum avem noi timpul. Doi oameni mergeau spre Templul din Ierusalim. Ei sunt oamenii cari au găsit un nou rezervor de putere în Cineva. Ei au trăit cu El. L-au avut învățătorul lor, Conducătorul și Prietenul lor personal. Ei au avut cu El intimitatea necunoscută între elev și învățătorul lui în toată istoria umană.

El a murit una din cele mai grozave morți și s'a despărțit prin ea de ei și l-a lăsat desolați și fără mângâiere. Dar S'a întors la ei prin învierea Sa din morți, și acum ei au învățat să interpreteze viața și moartea Sa în lumina învierii din morți și a mântuirii adusă lumii pierdute. Apoi a plecat din nou și totuși nu e plecat. Gloria prezenței Sale e cu ei. Sunt mai siguri de El mai mult, decât dacă L-ar vedea cu ochii, auzi cu urechile și pipăi cu mâinile lor. El a devenit soarele universului și granitul vieții. Ei știu că viețile lor sunt în El. Și datorită glorioasei Sale prezențe ei puteau explora orice lucru din cer și de pe pământ, veșnicie, etc. Ei știu că El e Fiul omului. Cunoșteau pe mama, frații și surorile lui Isus. Ei știu că El e Fiul lui Dumnezeu, d'n veșnicie. Ei L-au cunoscut, a mâncat, a umblat cu ei, le-a vorbit și fiecare cuvânt era un dăngănăt de clopot din altă lume. Ei au urmat lucrul început de El să pregătească lumea pentru judecata lui Dumnezeu.

Mergând ei așa spre Templu, întâlnește în drum un olog din naștere. Ei nu s'au oprit să discute că acest om e lipsit înțelegii rase, căzute prin intrarea păcatului. Acești oameni nu sunt filosofi să facă aceasta, ei însă imediat devin interesați în cauza acestui om. Ei știu că Prietenul lor are puterea vindecătoare a lui Dumnezeu și că acest om poate avea o binecuvântare dela ea.

Spun din nou, ei nu sunt filosofi, ei ei au învățat că întreaga lumea e supusă unor legi, nu scrise sub formă de statute, ci lege care se scrie prin natura lucrurilor și noi știm cu toți că legea e cel din urmă cuvânt în viața umană. Ei știu că în lume a venit Cuvântul, că ei au locuit cu El, și El e autorul legii. Și ei vin nu ca exponenții ai legii universului, căci nu ar fi făcut nimic, ei în Numele autorului, în Numele lui Isus.

Imediat ce ei se opresc, ologul întinde mâna pentru milă, Petre, ce ai să-i dai? „Eu Simon Petru nu am nimic. Am un cont deschis la Prietenul și Salvatorul meu Isus Hristos. El m'a autorizat să fac orice. Și eu voi da ceva din acest cont. El mi-a spus să iubesc pe alții cum El

m'a iubit pe mine. Eu știu că El nu are măsură în dragostea Sa pentru mine. Știu că El iubește și pe acest sărman nenorocit tot așa cum mă iubește pe mine. Știu că El m'a unit cu El să împart alora din darurile Sale”. Și atunci Petru cu credință spune: „Argint și aur n'am, dar ce am, îți dau, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă”.

Atunci s'a întâmplat ceva. Omul s'a ridicat pe picioarele sale. El a făcut imposibilul. Să nu uităm că Petru odată ce i-a spus aceste cuvinte, i-a înfins mâna și l-a ridicat în picioare. Nu trebuie să credem că în mâna lui Petru a fost minunea. Ea a fost doar un simbol al dragostei, și un imbold pentru credință și siguranței.

Aceasta a produs senzație — când „ol norodul l-a văzut umblând și laudând pe Dumnezeu. El cunoștea că era cel ce ședea la poarta „Frumoasă” a Templului, și s'au umplut de uimire și mirare pentru cele ce i se întâmplaseră”.

Și acum Petru se gâsește nu față în față cu omul vindecat, ci față în față cu multime curioasă să știe prin ce putere s'a făcut minunea. El le spune așa simplu: „Dece vă uitați ca și cum prin puterea sau prin cucermea noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?”

Aici e un fapt. Omul e bine cunoscut.

Toți îl știu că, a fost olog din naștere și că acum e sănătos. La aceasta Petru face frumoasa declarație: „Isus, trimis de Dumnezeu, condamnat de Pilat, omorât, a înviat din morți prin puterea lui Dumnezeu, mărturisit în aceasta de noi martori”, a făcut aceasta.

Prin Isus, Petru vindecă pe olog, și acum iată-l în fața unui alt număr de pierduți. El are și pentru aceștia ceva bun. „Pocăți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se ștergă păcatele ca să vină dela Domnul vremele de înviare și să trimiță pe Cel ce a fost rânduit, pe Isus Hristos, pe care cereți trebuie să-L primească, până la vremele esczării din nou a tuturor lucrurilor”.

Aici e singurul lucru din univers. Și aceasta e că în Domnul Isus, Salvatorul lumii, în ceace a fost, ce este și ce va să fie, El este vindecarea boalei acestei lumi atât individual, cât și colectiv. Omnitatea are nevoie de iertarea păcatelor. El o poate da. Ea are nevoie de eliberarea din puterea și robia păcatului, de regenerare, de creșterea spirituală. El o poate da. Domnul este pentru noi ceace e răza de soare pentru flori, ceace e suflul pentru trup, viața pentru viață, viața din belșug.

DE LA UNIUNE

Unii frați, conducători de biserică și de cercuri, cer fr. secretar să le trimeată certificate pentru lucrători și pentru casele de rugăciuni. Față de asemenea cereri suntem nevoiți să repetăm următoarea lămurire:

În conformitate cu statutul cultului creștin baptist aprobat și publicat în Monitorul Oficial Nr. 34 din 10 Febr. 1940, numai comunitățile bisericesti baptiste, constituite legal, pot elibera astfel de certificate. Uniunea nu eliberează astfel de certificate, ci numai le-a tipărit, ca să fie la fel pe toată țara și le trimete comunităților la cerere.

Frații sunt rugați să nu mai insiste în cererile lor, căci nu le putem elibera certificatele de care au nevoie și nici lor nu le sunt de niciun folos. Sfătuim acele biserici, cari nu aparțin nici unei comunități, să se constituie în comunitate, căci au dreptul și pot face aceasta în conformitate cu statutul, sau să se afilieze celei mai apropiate comunități, con-

form prevederilor statutului.

În această privință stăm la dispoziția fraților pentru a le da lămuriri și sfaturi.

Statutul cultului creștin baptist se poate trimete ori cui dorește să-l aibă. Costă 5 lei buc. și se poate comanda dela Depozitul de literatură Arad, str. La Barba Nr. 4. Orice membru al cultului creștin baptist este bine să aibă acest statut.

Uniunea sfătuiește și îndeamnă stăruitor **fiecare familie creștină baptistă să aboneze revista „Farul Creștin” și „Călăuza”**. Aceasta este revista noastră a tuturor și abonând-o o sprijinim și ajutăm să devină cât mai bogată și folositoare Impărăției Domnului.

Pe lângă articolele de zidire sufletească și de evanghelizare, vom da în „Farul Creștin” toate lămuririle și ordinele înaltei autorități în legătură cu libertatea noastră de cult.

Deci **fiecare familie creștină baptistă trebuie să devină un abonat al „Farului Creștin”**.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

După o grea suferință a încetat din viață sora Ianu de 17 ani din Bouțarul de jos, jud. Hunedoara. Serviciul de înmormântare a fost ținut de fr. D. Cornea și Sofron.

La 26 Ian. a. c. s'a ținut serviciul de înmormântare a soriei Popa Elisabeta de 43 ani din Talpoș, jud. Bihor. Sora e fiica pionerului în lucrul Domnului prin Bihor a fr. Florian. Serviciul de înmormântare a fost condus de fr. Teodor Marian, Vicaș Teodor și Mara Cornel. A cântat muzica din loc.

Biserica baptistă din Gurba, jud. Arad, a avut o mare bucurie prin lucrarea tineretului, care a avut în ziua de 19 Ianuarie a. c. un program frumos împodobit cu cântări, duete, soluri, poezii, etc. A predicat fr. Mara Cornel din subiectul „Un tânăr de ispravă”.

Fr. D. Cornea și Aron, la 15 Ianuarie a. c. au ținut cununia religioasă a fr. Trandafir cu sora Mariuca Bădioni din Hațeg.

Biserica baptistă din Fibiș, jud. Timiș, a avut dela 22 până la 27 Ianuarie a. c. un curs biblic, ținut de fr. Ioan Rusu despre „Doctrinile credinței noastre”. În fiecare seară au avut evanghelizare la care a luat parte mult popor. În seara de 26 Ian. a. c. a avut loc serbarea tineretului unită cu a copiilor. În urma acestora mai multe suflete au rămas hotărâte pentru a-L urma pe Domnul. S'a făcut un ajutor pentru Orfelinat.

În biserica baptistă din București, str. Locot. M. Foișorean, a avut loc la 12 Ian. a. c. cununia religioasă a fr. Lăzău Aron cu sora Gafia Frențiu. Actul cununii a fost ținut de fr. Broscătan, I. Verșegan și Titi Adorian.

În seara de 29 Ian. a. c. fr. Ioan Rusu și Alexa Popovici au făcut o vizită fraților din Siria, județul Arad.

Tineretul bisericii baptiste din Brăda s'a grupat pentru citirea zilnică a Bibliei. Astfel în fiecare Duminică împreună își împărtășesc unele binecuvântări primite din cuvântul Domnului.

Fr. Ioan Branca, I. Ordeanu și alții au ținut în biserica baptistă din București—Andronache căsătoria religioasă a fr. Tudor Rădulescu cu sora Silvia Chicindeanu din loc. A cântat corul din loc și or-

chestra bisericii din București, Bulevardul Basarab 56.

Biserica creștină baptistă din Fibiș jud. Timiș, a avut în ziua de 19 Ianuarie 1941, o deosebită bucurie cu ocazia vizitei mai multor frați din Timișoara. Scara s'a desfășurat un bogat program al tineretului. Subiectul programului a fost „Credința adevărată”. A cântat muzica din loc și corul copiilor. Au predicat fr. Stanca, Beldu și alți musafiri.

Fr. Ilie Crațoveanu, președintele comunității Moldova-Nouă și fr. Costa Popescu lucrătorul cercului au ținut în comuna Câmpia jud. Caraș un studiu biblic, iar seara evanghelizare. A fost o nespusă bucurie când la predicile din cuvântul Domnului s'au hotărât 5 suflete pentru a-L urma toată viața. A cântat corul din loc.

Fr. N. Oncu, Alexa Popovici, I. Truța, Brândăș și Negreu au ținut la 2 Febr. 1941 serviciul de înmormântare a soriei Ana Lingurar, de 67 ani, membră a bisericii din Arad—Credința. A cântat corul din Arad—Șega.

APEL

Orfelinatul Baptist din Simeria, aduce la cunoștință tuturor fraților și surorilor că, cu ajutorul Domnului, în luna Februarie a. c. implinesc trei ani de existență. Deși prin furtuni de tot felul totuși el a mers înainte, fiindcă Tatăl l-a susținut și apărut. În ziua de 9 Februarie orfelinatul copii, personalul colaboratorilor și biserica locală, vor aduce mulțumiri lui Dumnezeu Tatăl pentru ajutorul Său.

În această zi de mulțumire cu ajutorul Domnului vom încerca să aducem și darurile noastre pentru creșterea fondului clădirii a cărei baze s'au pus în 15 Nov. 1939 și până azi s'a putut primi prin copii Domnului, o parte din suma necesară pentru o casă mai bună.

Rugăm pe toți frații și surorile, ca în această zi, să se unească cu noi la rugămintea de mulțumire și jertfă. Avem speranța că multe inimi vor înțelege idealul și gândul care îl avem cu privire la creșterea lucrului între orfani și vor da concursul posibil.

Toate ajutoarele care se vor face în această zi, se trimit pe adresa:

Orfelinatul Baptist Simeria, jud. Hunedoara.

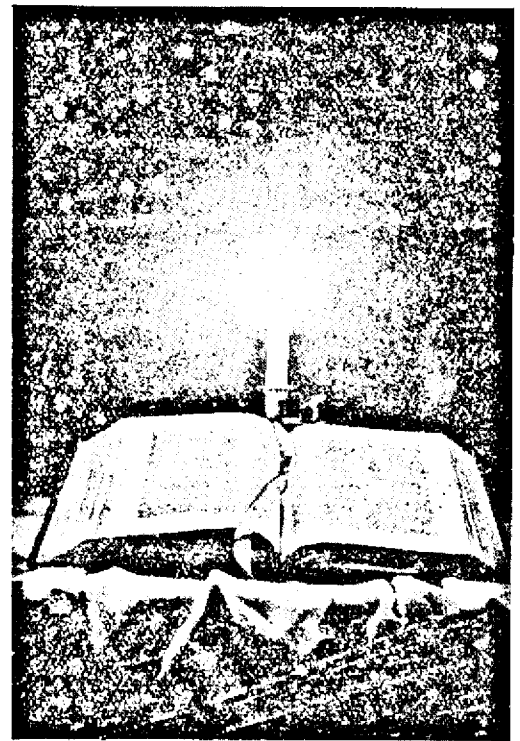
Orfani și personalul de serviciu, precum și întreg comitetul, aduc mulțumiri în numele Domnului tuturor inimilor, cari în anul trecut, au trimis ajutorul, lor pentru casa orfanilor și le dorește cele scrise în Ps. 20:1—9 și Ps. 41:1—3.

COMITETUL ORFELINATULUI

A trecut la cele vecinice la 6 Ian. a. c. fratele Bulzan Ioan de 76 ani din Tulcea jud. Bihor. Serviciul de înmormântare a fost ținut de frații: Nicolae Bejenaru, Morgovan Zaharie, Bora Ioan și Bora Teodor. Muzica din loc condusă de fratele Bulzan Gavril a cântat cu această ocazie.

Fr. Victor Teodosiu, lucrătorul cercului Măderat, a ținut la 23 Ianuarie 1941, în Agriș, cununia religioasă a fr. Sasu Petru din Măderat cu sora Teresca Bodea din Agriș jud. Arad. A cântat corul din loc.

Propunem și sfătuim pe toți cei ce citesc Biblia în fiecare zi să cumpere dela depozit cartea „Pâine din cer” care conține explicații ale textelor zilnice pentru fiecare zi. Costul ei e numai 30 lei. Comandați imediat.

Acest frumos și inspirător clișeu e pe coperta cărții „Putere și lumină”. Cartea e format mare foarte frumoasă și bună pentru fiecare familie creștină, pentru orice cercetător al adevărilor sfinte. Ea costă 60 lei și se poate comanda contra ramburs dela Depozitul de Literatură Arad, str. Lae Barna 4.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

CREȘTINUL DE AZI

Marele predicator din Tibet, cunoscut prin toată lumea, Sundar Singh spunea următoarele: „Când am fost copil, și mai târziu când m-am întors la Dumnezeeu și auzeam de creștinii din Europa, îi credeam pe toți sfinți, cum în Asia nu se găsesse. Aceasta pentru că nu îi cunoșteam, și știam că aici în Europa lumea a fost dăruită și frământată în învățăturile creștine. Când am venit în Europa și am luat contact cu creștinii de aici, m'am văzut complet înșelat în gândurile și așteptările mele. În loc de un creștinism viu și cu putere, am găsit un creștinism mort, putred, îngropat în forme și ceremonii goale. La întoarcere în Asia, stăteam odată pe malul unui râu. Am scos din apă o piatră. Am spart această piatră și am văzut că, în mijlocul ei era uscată. Așa sunt creștinii din Europa — mi-am spus. Piatra a stat poate veacuri în apă și umezeala apei nu a pătruns în ea. În Europa e Evanghelia slăvită a Domnului Isus de veacuri și nu a pătruns în inimile oamenilor, nu i-a mulțat, nu i-a schimbat. Oamenii tot trăiesc în păcate și poftă. Viața lor aduce adesea rușine creștinismului. Tu ai viața schimbată de Evanghelia lui Isus? A pătruns adevărul Evanghelic în viața ta?

CUM CANTAM?

Se spune că într-o comună s'au întors la Domnul doi oameni. Dumnezeeu i-a binecuvântat și prin mărturia lor a adus la pocămintă și credință un mare număr de oameni. S'a făcut în acea comună biserică, cor, muzică. Au trecut ani unii după alții. Păcatul s'a furisat fără să fie observat. Într-o noapte unul din cei doi bătrâni a visat un vis. Un înger a venit și l'a întrebat, de ce nu mai cântă? Frațele răspunde îngerului, că, acum când e cor, când e muzică, el e foarte bucuros numai să asculte, că acum cântă tinerii, fiindcă au voce mai bună. La aceasta îngerul i-a răspuns că, de o vreme de timp nu se mai aud în cer cântările. Bătrânul nu mai cântau, iar tinerii cântau din mândrie, din ambiție, lipsiți de evlavie sfântă, iar fără aceasta cântările nu ajung în cer. Cântările tale ajung în cer?

PILDA ALTORA

La un seminar a venit o scriitoare de la o stațiune misionară din Africa, în care cerea să li se trimită încă trei misionari. Directorul seminarului citește scriitoare în fața tuturor elevilor și cere ca elevii să se gândească, să mediteze la cererea stațiunii misionare și cei cari își simt chemarea să se arate gata pen-

tru a pleca. Timp de câteva zile, nimeni nu a venit să-și arate dorința de a pleca. Văzând aceasta, directorul a făcut câteva ore misionare. A arătat în proiectuni câteva fotografii din viața lui Livingstone, Judson, Carey, etc. A arătat greutățile și biruințele lor. Privirea acestor fotografii misionare a inspirat așa de mult pe studenții din seminar că, după terminare, când directorul s'a retras în biroul său o mulțime de elevi, s'au grăbit să-i mărturisească dorința și chemarea de a merge în lume pentru a predica pe Isus. Norul de martori ai lui Isus nu te inspiră să fi și tu un martor al jertfei depe Calvar?

APROAPELE CĂZUT

La terminarea predicii despre „Samariteanul milostiv”, o tânără a venit la predicator și l-a rugat să-i dea o adresă a cuiva, care e pierdut să meargă să-l ajute. După câteva zile, când predicatorul s'a întâlnit din nou cu aceasta tânără credincioasă, i-a dat o hârtie cu o adresă. Mare a fost mirarea tinerei, când a desfăcut hârtia și a aflat în adresă tocmai pe tatăl ei. Cine e aproapele tău? Cui ai întins sau întinzi mâna ta de aju-

tor? În casa ta, între rudele sau prietenii tăi nu e nimeni căzut ca să faci lucrarea samariteanului?

OBICEIUL LUI MOODY

Moody avea obiceiul ca în fiecare zi să spună măcar unui suflet despre Isus. Într-o zi era foarte ocupat și nu a putut vorbi nimănui despre mântuire. Seara la orele 11 și-a adus aminte că în timpul zilei nu a spus nimănui nimic. Și pentru a nu pierde o zi, s'a îmbrăcat și a plecat pe stradă. Cum era târziu, nu mai era nimeni pe străzi. După ce a străbătut mai multe străzi, a întâlnit lângă un stâlp de telefon rezemat un om beat. Moody a încercat să-i spună despre Isus. Văzând că e beat, Moody a scris pe un biletel: „Dacă nu te pocăiești, te pierzi”, a pus și adresa sa și a plecat. Peste câteva zile omul beat găsește biletelul în buzunarul său. Se miră de ceace a scris Moody și a plecat la adresă arătată pe bilet. Ajuns aici, Moody i-a arătat calea mântuirii și acolo a primit calea pe Isus ca Mântuitor personal. Tu spui cuiva despre Isus? Câte zile, săptămâni sau luni au trecut din viața ta în care tu nu ai spus nimănui despre Isus?

SETEA ȘI ISVORUL

(Urmare din pag. 3-a)

de Dumnezeeu. Și încet, încet eu am ajuns să cred ca ei.”

Și ea poate a continuat cu jalenica ei poveste, arătând cauzele pentru care a ajuns ea o rătăcită în pustiu. Noi închidem ochii la această poveste. Dumnezeeu însă nu îi închide. El n'a mai adăugat la durerea ei nimic, ci a ajutat-o.

Dumnezeeu nu a pedepsit-o, dar nici n'a lăsat-o să trăiască în ură și răsvrătire. **Drumul răsvrătirii întoldeauna te duce spre deșert și niciodată nu te scoate.** El te înfundă în pustiu până te pierzi. Nu alăptați păcatul urii în inimile voastre.

Când Agar în inima ei n'a mai urât pe Avram, Domnul i-a „deschis ochii și ea a văzut o fântână” și a fost salvată. De ce n'a văzut Agar fântâna înainte? Pentru că nu era acolo. În acest timp însă Dumnezeeu pentru a-i veni în ajutor, a înmulțit numărul izvoarelor de apă. Astfel copilul și ea au fost scăpați de moarte.

Pentru mântuirea ta nu este

nevoie ca Domnul să facă proviziile speciale. El a lăsat ca izvorul mântuirii să curgă într-una. Când Domnul Isus a strigat pe cruce: „S'a sfârșit”, a spus lumii întregi din toate timpurile că mântuirea e desăvârșită și gata să fie dăruită.

Ce credeți că a făcut Agar când a văzut izvorul? A disprețuit moartea, a îmbrățișat viața, s'a văzut salvată, a aruncat desădejdea și disperarea. S'a dus la izvor, a sărutat apa și a primit înviere, și-a umplut burduful și a dus de și-a salvat copilul.

Tu nu ești așa cetitorul meu? Tu și copiii tăi nu pier de sete? Nu ai nevoie de Apa vieții pentru tine și pentru ai tăi? „Dacă insetează cineva, să vină la Mine și să bea din apa vieții. Și cel ce va crede în Mine, dintr'ânsul vor curge râuri de apă vie”. Nu ai nevoie de ea? Izvorul te așteaptă. „Voi toți cei însetați veniți la apă”.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

După o grea suferință a înecat din viață sora Ianu de 17 ani din Bouțarul de jos, jud. Hunedoara. Serviciul de înmormântare a fost ținut de fr. D. Cornea și Sofron.

La 26 Ian. a. c. s'a ținut serviciul de înmormântare a soriei Popa Elisabeta de 43 ani din Talpoș, jud. Bihor. Sora e fica pionerului în lucrul Domnului prin Bihor a fr. Florian. Serviciul de înmormântare a fost condus de fr. Teodor Marian, Vicaș Teodor și Mara Cornel. A cântat muzica din loc.

Biserica baptistă din Gurba, jud. Arad, a avut o mare bucurie prin lucrarea tineretului, care a avut în ziua de 19 Ianuarie a. c. un program frumos împodobit cu cântări, duete, soluri, poezii, etc. A predicat fr. Mara Cornel din subiectul „Un tânăr de ispravă”.

Fr. D. Cornea și Aron, la 15 Ianuarie a. c. au ținut cununia religioasă a fr. Trandafir cu sora Mariuca Bădioni din Hațeg.

Biserica baptistă din Fibiș, jud. Timiș, a avut dela 22 până la 27 Ianuarie a. c. un curs biblic, ținut de fr. Ioan Rusu despre „Doctrinile credinței noastre”. În fiecare seară au avut evanghelizare la care a luat parte mult popor. În seara de 26 Ian. a. c. a avut loc serbarea tineretului unită cu a copiilor. În urma acestora mai multe suflete au rămas hotărâte pentru a-L urma pe Domnul. S'a făcut un ajutor pentru Orfelinat.

În biserica baptistă din București, str. Locot. M. Foișorean, a avut loc la 12 Ian. a. c. cununia religioasă a fr. Lăzău Aron cu sora Gafia Frențiu. Actul cununiei a fost ținut de fr. Broscătan, I. Verșegan și Titi Adorian.

În seara de 29 Ian. a. c. fr. Ioan Rusu și Alexa Popovici au făcut o vizită fraților din Siria, județul Arad.

Tineretul bisericii baptiste din Brăila s'a grupat pentru citirea zilnică a Bibliei. Astfel în fiecare Duminică împreună își împărtășesc unele binecuvântări primite din cuvântul Domnului.

Fr. Ioan Branca, I. Ordeanu și alții au ținut în biserica baptistă din București—Andronache căsătoria religioasă a fr. Tudor Rădulescu cu sora Silvia Chieideanu din loc. A cântat corul din loc și or-

chestra bisericii din București, Bulevardul Basarab 56.

Biserica creștină baptistă din Fibiș jud. Timiș, a avut în ziua de 19 Ianuarie 1941, o deosebită bucurie cu ocazia vizitei mai multor frați din Timișoara. Scara s'a desfășurat un bogat program al tineretului. Subiectul programului a fost „Credința adevărată”. A cântat muzica din loc și corul copiilor. Au predicat fr. Stanca, Beldu și alți musafiri.

Fr. Ilie Cratoveanu, președintele comunității Moldova-Nouă și fr. Costa Popescu lucrătorul cercului au ținut în comuna Câmpia jud. Caraș un studiu biblic, iar seara evanghelizare. A fost o nespusă bucurie când la predicile din cuvântul Domnului s'au hotărât 5 suflete pentru a-L urma toată viața. A cântat corul din loc.

Fr. N. Oncu, Alexa Popovici, I. Truța, Brândaș și Negreu au ținut la 2 Febr. 1941 serviciul de înmormântare a soriei Ana Lingurar, de 67 ani, membră a bisericii din Arad—Credința. A cântat corul din Arad—Șega.

APEL

Orfelinatul Baptist din Simeria, aduce la cunoștință tuturor fraților și surorilor că, cu ajutorul Domnului, în luna Februarie a. c. implineste trei ani de existență. Deși prin furtuni de tot felul totuși el a mers înainte, fiindcă Tatăl l-a susținut și apărut. În ziua de 9 Februarie orfelinatul copii, personalul colaboratorilor și biserica locală, vor aduce mulțumiri lui Dumnezeu Tatăl pentru ajutorul Său.

În această zi de mulțumire cu ajutorul Domnului vom încerca să aducem și darurile noastre pentru creșterea fondului clădirii a cărei baze s'au pus în 15 Nov. 1939 și până azi s'a putut primi prin copii Domnului, o parte din suma necesară pentru o casă mai bună.

Rugăm pe toți frații și surorile, ca în această zi, să se unească cu noi la rugăciuni de mulțumire și jertfă. Avem speranța că multe inimi vor înțelege idealul și gândul care îl avem cu privire la creșterea lucrului între orfani și vor da concursul posibil.

Toate ajutoarele care se vor face în această zi, se trimit pe adresa:

Orfelinatul Baptist Simeria, jud. Hunedoara.

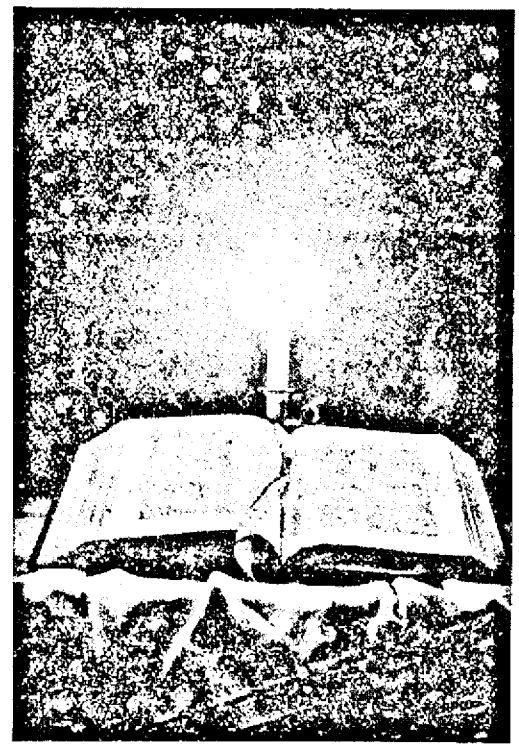
Orfani și personalul de serviciu, precum și întreg comitetul, aduc mulțumiri în numele Domnului tuturor inimilor, cari în anul trecut, au trimis ajutorul lor pentru casa orfanilor și le dorește cele scrise în Ps. 20:1—9 și Ps. 41:1—3.

COMITETUL ORFELINATULUI

A trecut la cele vecinice la 6 Ian. a. c. fratele Bulzan Ioan de 76 ani din Tulcea jud. Bihor. Serviciul de înmormântare a fost ținut de frații: Nicolae Bejenaru, Morgovan Zaharie, Bora Ioan și Bora Teodor. Muzica din loc condusă de fratele Bulzan Gavril a cântat cu această ocazie.

Fr. Viector Teodosiu, lucrătorul cercului Măderat, a ținut la 23 Ianuarie 1941, în Agriș, cununia religioasă a fr. Sasu Petru din Măderat cu sora Teresca Bodea din Agriș jud. Arad. A cântat corul din loc.

Propunem și sfătuim pe toți cei ce citesc Biblia în fiecare zi să cumpere dela depozit cartea „Pâine din cer” care conține explicații ale textelor zilnice pentru fiecare zi. Costul ei e numai 30 lei. Comandați imediat.

Acest frumos și inspirător clișeu e pe coperta cărții „Putere și lumină”. Cartea e format mare foarte frumoasă și bună pentru fiecare familie creștină, pentru orice cercetător al adevărilor sfinte. Ea costă 60 lei și se poate comanda contra ramburs dela Depozitul de Literatură Arad, str. Lae Barna 4.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

CREȘTINUL DE AZI

Marele predicator din Tibet, cunoscut prin toată lumea, Sundar Singh spunea următoarele: „Când am fost copil, și mai târziu când m-am întors la Dumnezeu și auzeam de creștinii din Europa, îi credeam pe toți sfinți, cum în Asia nu se găsesse. Aceasta pentru că nu îi cunoșteam, și știam că aici în Europa lumea a fost dospită și frământată în învățăturile creștine. Când am venit în Europa și am luat contact cu creștinii de aici, m'am văzut complet înșelat în gândurile și așteptările mele. În loc de un creștin viu și cu putere, am găsit un creștinism mort, putred, îngropat în forme și ceremonii goale. La întoarcere în Asia, stăteam odată pe malul unui râu. Am scos din apă o piatră. Am spart această piatră și am văzut că, în mijlocul ei era uscată. Așa sunt creștinii din Europa — mi-am spus. Piatra a stat poate veacuri în apă și umezeala apei nu a pătruns în ea. În Europa e Evanghelia slăvită a Domnului Isus de veacuri și nu a pătruns în inimile oamenilor, nu i-a mișcat, nu i-a schimbat. Oamenii tot trăiesc în păcate și poftă. Viața lor aduce adesea rușine creștinismului. Tu ai viața schimbată de Evanghelia lui Isus? A pătruns adevărul Evanghelic în viața ta?

CUM CANTAM?

Se spune că într-o comună s'au întors la Domnul doi oameni. Dumnezeu i-a binecuvântat și prin mărturia lor a adus la pocămintă și credință un mare număr de oameni. S'a făcut în acea comună biserică, cor, muzică. Au trecut anii unii după alții. Păcatul s'a furișat fără să fie observat. Într-o noapte unul din cei doi bătrâni a visat un vis. Un înger a venit și l-a întrebat, de ce nu mai cântă? Frațele răspunde îngerului, că, acum când e cor, când e muzică, el e foarte bucuros numai să asculte, că acum cântă tinerii, fiindcă au voce mai bună. La aceasta îngerul i-a răspuns că, de o bucată de timp nu se mai aud în cer cântările. Bătrânul nu mai cântau, iar tinerii cântau din mândrie, din ambiție, lipsiți de evlavie sfântă, iar fără aceasta cântările nu ajung în cer. Cântările tale ajung în cer?

PILDA ALTORA

La un seminar a venit o scriitoare de la o stațiune misionară din Africa, în care cerea să li se trimită încă trei misionari. Directorul seminarului citește scriitoare în fața tuturor elevilor și cere ca elevii să se gândească, să mediteze la cererea stațiunii misionare și cei cari își simt chemarea să se arată gata pen-

tru a pleca. Timp de câteva zile, nimeni nu a venit să-și arate dorința de a pleca. Văzând aceasta, directorul a făcut câteva ore misionare. A arătat în proiectuni câteva fotografii din viața lui Livingstone, Judson, Carey, etc. A arătat greutățile și biruințele lor. Privirea acestor fotografii misionare a inspirat așa de mult pe studenții din seminar că, după terminare, când directorul s'a retras în biroul său o mulțime de elevi, s'au grăbit să-i mărturisească dorința și chemarea de a merge în lume pentru a predica pe Isus. Norul de martori ai lui Isus nu te inspiră să fi și tu un martor al jertfei depe Calvar?

APROAPELE CAZUT

La terminarea predicii despre „Samaritanul milostiv”, o tânără a venit la predicator și l-a rugat să-i dea o adresă a cuiva, care e pierdut să meargă să-l ajute. După câteva zile, când predicatorul s'a întâlnit din nou cu aceasta tânără credincioasă, i-a dat o hârtie cu o adresă. Mare a fost mirarea tinerei, când a desfăcut hârtia și a aflat în adresă tocmai pe tatăl ei. Cine e aproapele tău? Cui ai întins sau întinzi mâna ta de aju-

tor? În casa ta, între rudele sau prietenii tăi nu e nimeni căzut ca să faci lucrarea samaritanului?

OBICEIUL LUI MOODY

Moody avea obiceiul ca în fiecare zi să spună măcar unui suflet despre Isus. Într-o zi era foarte ocupat și nu a putut vorbi nimănui despre mântuire. Seara la orele 11 și-a adus aminte că în timpul zilei nu a spus nimănui nimic. Și pentru a nu pierde o zi, s'a îmbrăcat și a plecat pe stradă. Cum era târziu, nu mai era nimeni pe străzi. După ce a străbătut mai multe străzi, a întâlnit lângă un stâlp de telefon rezemat un om beat. Moody a încercat să-i spună despre Isus. Văzând că e beat, Moody a scris pe un bilețel: „Dacă nu te pocăiești, te pierzi”, a pus și adresa sa și a plecat. Peste câteva zile omul beat găsește bilețelul în buzunarul său. Se miră de cece a scris Moody și a plecat la adresă arătată pe bilețel. Ajuns aici, Moody i-a arătat calea mântuirii și acolo a primit calea pe Isus ca Mântuitor personal. Tu spui cuiva despre Isus? Câte zile, săptămâni sau luni au trecut din viața ta în care tu nu ai spus nimănui despre Isus?

SETEA ȘI ISVORUL

(Urmare din pag. 3-a)

de Dumnezeu. Și încet, încet eu am ajuns să cred ca ei.”

Și ea poate a continuat cu jalnică ei poveste, arătând cauzele pentru care a ajuns ea o rătăcită în pustiu. Noi închidem ochii la această poveste. Dumnezeu însă nu îi închide. El n'a mai adăugat la durerea ei nimic, ci a ajutat-o.

Dumnezeu nu a pedepsit-o, dar nici n'a lăsat-o să trăiască în ură și răsvrătire. **Drumul răsvrătirii întotdeauna te duce spre deșert și niciodată nu te scoate.** El te înfundă în pustiu până te pierzi. Nu alăptați păcatul urii în inimile voastre.

Când Agar în inima ei n'a mai urât pe Avram, Domnul i-a „deschis ochii și ea a văzut o fântână” și a fost salvată. De ce n'a văzut Agar fântâna înainte? Pentru că nu era acolo. În acest timp însă Dumnezeu pentru a-i veni în ajutor, a înmulțit numărul izvoarelor de apă. Astfel copilul și ea au fost scăpați de moarte.

Pentru mântuirea ta nu este

nevoie ca Domnul să facă proviziuni speciale. El a lăsat ca izvorul mântuirii să curgă într-una. Când Domnul Isus a strigat pe cruce: „S'a sfârșit”, a spus lumii întregii din toate timpurile că mântuirea e desăvârșită și gata să fie dăruită.

Ce credeți că a făcut Agar când a văzut izvorul? A disprețuit moartea, a îmbrățișat viața, s'at văzut salvată, a aruncat desnadejdea și disperarea. S'a dus la izvor, a sărutat apa și a primit înviere, și-a umplut burduful și a dus de și-a salvat copilul.

Tu nu ești așa cetitorul meu? Tu și copiii tăi nu pier de sete? Nu ai nevoie de Apa vieții pentru tine și pentru ai tăi? „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea din apa vieții. Și cel ce va crede în Mine, dintr'ânsul vor curge râuri de apă vie”. Nu ai nevoie de ea? Izvorul te așteaptă. „Voi toți cei însetați veniți la ape”.